

Hanne Reintoft (DKP):

Jeg må have love at sige, at jeg synes ikke, det svar duede. For det første står der ikke et ord om i dagpengeloven, hvilken karakter en strejke skal have. For det andet tales der i sikringsstyrelsens cirkulære af 20. marts 1973 om dagpenge i forbindelse med strejker og lockout; der står intet om lovlige eller ulovlige strejker, altså strejkernes karakter. Der står ganske klart, at er sygdommen indtruffet inden konfliktens opståen, har den sygemeldte ret til i stedet at få udbetalt dagpenge af kommunens social- og sundhedsforvaltning. Det svarer altså ikke til de oplysninger, ministeren giver.

Jeg må igen stille spørgsmålet: hvem har givet sikringsstyrelsens embedsmænd bemyndigelse til at sidde og afgøre en arbejdsretlig sag?

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Jeg kan kun forny mit svar og sige, at det er ikke et spørgsmål om, hvordan strejken er opstået, men det er et spørgsmål om, hvorvidt der er tale om et indtægtstab eller ikke. Man mener i dette tilfælde, at der ikke er tale om noget indtægtstab, da der ikke gives understøttelse; og uanset at det ikke er nævnt i loven og cirkulærerne, er det en rimelig afgørelse, da dagpengene skal erstatte et indtægtstab.

Om sikringsstyrelsen har været kompetent til at afsige den kendelse eller ej, skal jeg ikke komme nærmere ind på, men dagpengeudvalget har den samme opfattelse, og indtil videre må det være det afgørende — ellers må man jo anke sagen videre til ankestyrelsen.

Hanne Reintoft (DKP):

Der er jo et indtægtstab for de arbejdere, der hidtil har fået sygedagpenge efter den ganske almindelige bestemmelse under en strejke, hvis de har været sygemeldt inden. Man kan da ikke pludselig ændre denne praksis nu.

Men jeg er enig i, at sagen skal ankes til den sociale ankestyrelse. Det skal den også blive.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Jeg vil bare gentage, at den sygemeldtes kammerater fra den samme virksomhed har

et indtægtstab, og det må den syge i dette tilfælde også tage.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Melchior* (CD) til arbejdsministeren:

„Vil ministeren overveje at nedsætte en kommission til grundig overvejelse af metoder til og virkninger ved indførelse af foranstaltninger til fremme af lønmodtagernes medejendomsret?“

(Spm. nr. 269).

Skriftlig begrundelse.

Ved debatten om lønmodtagernes medejendomsret i folketinget den 13. februar 1973 udtalte samtlige ordførere sig som principielle tilhængere af ideerne om øgede muligheder for ansattes medejerskab af de virksomheder, de arbejder i. Venstres ordfører, Knud Enggaard, fandt sagen velegnet til kommissionsbehandling. (Folketingstidende 1972-73, sp. 3747).

Denne store sags betydning er efter min mening ikke aftaget. Blot er det vigtigt, at der ikke disponeres uden grundige forundersøgelser, konsekvensberegninger etc.

Hensigten med en kommission bør bl. a. være at indsamle og bedømme erfaringer fra de selskaber og firmaer, der allerede har indført forskellige former for ansattes medejerskab.

Melchior (CD):

Ved folketingets behandling i februar i fjor af lovforslaget om lønmodtagernes medejendomsret udtalte samtlige fem daværende folketingspartiers ordførere sig i favør af principperne i den tankegang, der lå bag forslaget, om end en del af dem altså tog afstand fra den praktiske udformning. Arbejdsministerens partikollega, venstres ordfører, hr. Enggaard, sagde, at dette spørgsmål var særdeles velegnet til kommissionsbehandling, og også andre af det nuværende tings medlemmer, nemlig hr. Palle Simonsen fra de konservative og hr. Niels Helveg Petersen fra det radikale venstre, udtalte sig i favør af tankegangen og principperne.

Det er på denne baggrund, mit spørgsmål er stillet, fordi der er nogle, der tror, at efter sidste valg er denne sag ligesom blevet uak-